

Michal Gáfrik

- literárny historik, textológ a publicista

Narodil sa 18. 8. 1931 v Gregorovej Vieske, okres Lučenec. Po absolvovaní štúdia slovenčiny a literárnej vedy na Filozofickej fakulte UK v Bratislave krátky čas pracoval ako vydavateľský redaktor, potom sa stal pracovníkom Ústavu slovenskej literatúry SAV. V júli 1973 musel z akadémie odísť. Podobne aj z Univerzitnej knižnice, kde sa nakrátko uchytil (ako bibliograf starých kalendárov). Najdlhšie zakotvil na Mestskej správe Slovenského štatistického úradu. K vedeckej práci v akadémii sa mohol vrátiť až v marci 1990. Hoci bol v Ústave po celý čas viac trpený ako vítaný, vydržal v ňom až do jari 2002.

Knižné literárnovedné publikácie Michala Gáfrika tvoria práce *Poézia Slovenskej moderny* (1965), *Etická próza Martina Rázusa* (samizdat 1979), *Próza Slovenskej moderny* (1993), *Rázusovské návraty* (1995), dvojzväzkové vydanie monografie *Martin Rázus – osobnosť a dielo* (1998, 2000), *Na pomedzí Moderny* (2001), *Básnik Janko Jesenský* (2006) a v spätnom zrkadle (2010).

Z textologických prác je to predovšetkým dvojzväzkové akademické vydanie *Súborného diela Ivana Krasku* (1966, 1993), dva zväzky *Spisov Janka Jesenského*, vydanie Jesenského listov Ol'ge Kraftovej, vydanie výberu z poézie Ľudmily Podjavorinskej, dva zväzky antológie poézie Martina Rázusa (*Nad mohylou sveta a Zdvihnite život*) a antológia próz Slovenskej moderny *Koniec lásky*.

Súčasťou Gáfrikovej tvorivej aktivity vždy bola aj publicistika. Výber z nej vyšiel r. 2003 pod názvom *Proti noci*.